

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXXIX. Clausura Monasteriorum quorumcumque Virorum Regularium
asseritur, sublata quibuslibet desoensandi facultate. 3. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad pramissionum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidei tri-
buit.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem presentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quae ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Episcopos obtestatur pro presentium executione.

§. 8. Ceterum, Venerabiles Fratres, custodientes Vos vigilans super grege unicuique vestrum credito, ministerium vestrum satagite atque enitami, ea, qua obstricti estis, diligentia, sedulitate, & caritate adimplere, assidue in animis vestris recolentes rationem, quam & Vos Pastorum Principi Jesu Christo aeterno Judici de ovibus suis reddituri eritis, & quam ille accuratissime a Vobis exacturus erit. Ita enim fore confidimus, ut unusquisque Vestrum omnem operam atque conatum adhibeat, ne debitum in hoc tam eximia caritatis opere officium desideretur. Interea ad prosperi eventus successum, Apostolicam benedictionem, cum uberrima caelestium Charismatum copia conjunctam, Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impertimur.

Dat. die 20.
Dec. 1741.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1741. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passioneus.

XXXIX.

Clausura Monasteriorum quoruncumque Virorum Regularium asseritur, sublata quibuslibet dispensandi facultate.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Veteris disciplinae rigor in arcendis Mulieribus a Regularium domibus, & Ecclesiis.

REGULARIS disciplinae observantiam, ante etiam quam & Generalium, ac Particularium alicujus Nationis, aut Provinciae Conciliorum decretis confirmaretur, & Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum legibus sanctionibusque praescriberetur, quoad vetitum Mulieribus quibuscumque, etiam consanguineis, intra quoruncumque religiosorum Virorum Clausuram ingressum, tam integerrime custoditam fuisse constat; ut, ne dum feminis quibuscumque, sed masculis quoque, non tam ad Monasteriorum claustra, seu septa, quam ad ipsa eorundem Monasteriorum Oratoria, & Ecclesias nullus patuerit aditus, & accessus; quin immo sub gravissimis poenis fuerit interdictus; ne scilicet, ut inquit S. Gregorius Papa I. Praedecessor noster, in Servorum Dei secessibus occasio praebatur popularibus conventibus, & simpliciores ex hoc animas plerumque, quod absit, in scandalum trahat.

Nihil remissum quoad earum ingressum intra Monasteria.

§. 1. Hujusmodi autem regularis disciplinae observantia, etsi, pro temporum varietate, ac necessitate, tot tantisque subit vices, ut iidem Praedecessores nostri aditum & accessum ad publicas Monasteriorum Ecclesias duntaxat, sive masculis, sive feminis, Sacrosanctum Missae Sacrificium audiendi, Praedicationibus Verbi Dei interessendi, & Sacramentum Sanctissimae Eucharistiae sumendi, ac peccata sua confitendi causa, sine tamen Parochorum praedicio, interdum concesserint; vicissim tamen ipsi Praedecessores nostri, tam ante Concilii Tridentini decreta, quam post eorundem Decretorum promulgationem denuntiationemque, providis saluberrimisque Constitutionibus ordinationibusque, sub

pena etiam excommunicationis latae sententiae, feminis quibuscumque aditum ingressumque hujusmodi intra Monasterium clausuram interdixerunt.

§. 2. Quoniam autem, sicut dolentes accepimus, alii quidem Apostolicas leges, ac praecipua hujusmodi, vel ausu temerario parvipendentes, vel ad eorum arbitrium interpretantes, feminis quibuscumque aditum ingressumque, tam manifeste, ac tanta sollemnitate vetitum, permittunt; alii vero privilegia, indulta, prerogativas, facultates, licentias, & alias quocumque pacto excogitatas concessiones sibi sive a jure, sive ab homine factas, & impertitas, seu facta, & impertita, ac quoruncumque munerum, dignitatum, ac praerogativarum ratione debitas, seu debita arrogantes, praetendentes, obtinentesque; feminas quolibet intra Monasterium claustra, septa, canacula, cubicula, aliasque officinas aut admitti, ac recipi sinunt mandantque, aut una secum ducunt; alii denique sub pietatis, ac religionis praetextu, cum Supplicationes, sive cum Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, sive cum sacris Sanctorum Sanctorumque Reliquiis, Statuis, & Imaginibus, per claustra, septa, & alia Monasteriorum loca de more, ut asserunt, habentur, sine ullo prorsus discrimine masculos, & feminas Supplicationes hujusmodi per eadem loca sequi, & comitari licitum, quin imo, ut Indulgentias lucrari valeant, necessarium esse obtinent.

Idem nimia dispensationum facilitas invect.

§. 3. Hinc est, quod Nos, qui, dum in minoribus essemus, quamplurimos hujusmodi abusus compertos habebamus, in hac sublimi Sacrosancti Apostolatus specula constituti, non tam assiduis nonnullorum aliarum Ecclesiarum Antistitem documentis, quam iustis etiam Superiorum, aliorumque Virorum ex Religiosis Ordinibus, Dei honorem, & instituti sui disciplinam zelantium, expostulationibus, de aucto dictis similibusque abusus in dies admonemur, ut opportunum, ac salutare iisdem abusus tollendis, quantum cum Domino possumus, remedium asseramus; auctoritate Apostolica, tenore presentium, primum quidem omnes, & singulas Constitutiones, Sanctionesque a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, tam ante, quam post Concilii Tridentini decreta, super Clausura Monasteriorum quoruncumque religiosorum Virorum editas, renovamus, & confirmamus, necnon in posterum ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, sub iisdem poenis in Constitutionibus Sanctionibusque eorundem Praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, & decretis ejusdem Concilii Tridentini contentis, inviolabiliter observandas esse statuimus, decernimus, praecipimus, atque mandamus.

Pontifex eam tollere statuit.

Renovat, & confirmat Praedecessorum Sanctiones.

§. 4. Deinde motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, earumdem presentium tenore, omnia & singula indulta, privilegia, prerogativas, facultates, licentias, & quocumque alio pacto nuncupatas concessiones, omnibus & singulis quibuscumque Ecclesiasticis personis quacumque auctoritate, dignitate, honore, praerogativa, ac jurisdictione fungentibus, etiam Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, sive singulis, sive eorundem Cardinalium Congregationibus, etiam de Latere Legatis, sive qui Provinciis, & Legationibus Status nostri Ecclesiastici pro tempore praesunt, sive quos ad Carissimos in Christo Filios nostros Romanorum Regem in Imperatorem pro tempore eligendum, vel electum, Reges, & Reginas illustres, aliasque summas Potestates, prout rerum conditio postulaverit, mitti, & ablegari contigerit; sive qui, licet aliarum insignium Ecclesiarum Antistites, tamen tamquam Apostolica hujus S. Sedis

Abolet, & revocat quacumque facultates dispensandi quibuslibet concessas.

Legati

Legati de Latere alijs nuncupati, & habiti sunt, & fortasse habentur, aut haberi, & esse præsentantur, & in posterum habendi sunt; five Ordinarii, five Extraordinarii nostri & ejusdem Apostolicæ Sedis ubicumque, etiam ad ipsos Imperatorem, & Reges, ac summas Potestates, Nuntii, five Inter-Nuntii resident; ac demum quibuscumque alijs quocumque nomine, & expressione nuncupatis personis, quocumque tempore, à quibusvis, etiam ab ipsis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quacumque de causa, occasione, titulo, colore, & prætextu, per quascumque Apostolicas, five in simili forma Brevis, five sub Plumbo expeditas literas, sub quibuscumque verborum formis, facta, data, concessa, & impertita, five factas, datas, concessas, & impertitas, super hujusmodi accessu, & ingressu, revocamus, aboleamus, annullamus, atque irritamus, necnon à datarum earumdem præsentium die revocata, abolita, annullata, & irrita, ac nullius proflus momenti, ac vigoris esse, & fore, neminique cuiuslibet quocumque tempore suffragari statuimus, decernimus, & declaramus.

Earum usum
interdicimus,
& irritum
fore decla-
rat.

§. 5. Quemadmodum etiam statuimus, decernimus, & declaramus, quemlibet omnium antedictorum, etiam speciali mentione dignorum, quacumque facultate hujusmodi temere uti audentem, ipso facto, absque ulla alia declaratione, pœnas, & Ecclesiasticas censuras, à quibus, præter quam à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, absolvi possit, incurrere, & incursum esse, licentiamque hujusmodi cuiuscumque concessam nullo modo suffragari, atque nullius momenti, perinde, ac si minime concessa fuisset, ipso facto fore, & haberi, ac pœnas, & censuras Ecclesiasticas ipso etiam facto, ut præmittitur, per contrafacientem incurri, & incursum esse.

Præsentium
firmitati
consulit.

§. 6. Decernentes eandem præsentem literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, seu alia specificata, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causaque, propter quas præsentem emanarint, sufficienter adducta, verificata, & justificata non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quomodolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratia remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quod spectat, & pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuntios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sub-

Clausula
sublata, &
Decretum
irritans.

lata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat
contrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & styliis, etiam immemorabilibus, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis prædictis, aliisque quibuslibet personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & alijs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alijs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Præservat
privilegia à
a S. Sede le-
gitime con-
cessa Patro-
nis &c.

§. 8. Caterum per præsentem non intendimus derogatum esse iis concessionibus, quæ ad favorem quarumcumque Nobilium feminarum, ex eo, quod five earumdem Majores, ac pro tempore existentes de familia, fuerint, & habeantur Fundatores, vel insignes Benefactores illius Monasterii, intra cujus claustra, vel septa feminas etiam de familia ingredi, vel concessum, vel cautum esse sibi voluerunt, & de concessione hujusmodi confirmationem ab Apostolica hac Sancta Sede obtinuerunt; five femina hujusmodi sint Consanguineæ, & Affines eorum, qui sunt Domini in Temporalibus locorum, in quibus Monasteria sita reperiuntur, & quacumque legitima tituli, vel consuetudinis causa, & occasione, ingressu hujusmodi de præsentibus gaudent, facta, & impertita fuerunt; dummodo concessionem hujusmodi per Apostolicas in simili forma Brevis, vel sub Plumbo desuper expeditas literas dumtaxat, & non aliter omnino factas, & impertitas fuisse prius Ordinarijs locorum Antistitibus, vel Præsulibus, per legitima, & authentica documenta constare fecerint; & dummodo nec vagandi, nec otandi, nec comedendi canandique, nec per ambulacra, cubicula, canacula, aliaque loca, & officinas discurrendi causa, sed ad Ecclesias accedendi, Sacrosanctum Missæ Sacrificium audiendi, aliaque erga Deum pietatis officia, & opera exercendi studio ingrediantur; & dummodo de earum adventu, & ingressu interdictum, & opportune faciendum, Superiores pro tempore existentes prius certiores fiant, ad hoc ut, absque Fratrum incommodo, & offensione, recto tramite ad Ecclesiam pergatur, & alia de jure servanda serventur.

Dummodo
sola pietatis
causa, &
caute iis
utantur.

1742.
Transumptis
fidem tri-
buit.

Dat. die 3.
Januar. 1742.

§. 9. Volumus autem, ut eorundem præsentium literarum transumptis, exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die tertia Januarii millesimo septingentesimo quadragesimo secundo, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passioneus.

Public. die 4. ejusdem Mensis, & Anni.

XL.

De Clausura Monialium. Confirmantur Sanctiones Ecclesiasticæ, antea editæ. Revocantur facultates extraordinariæ permittendi ingressum, & egressum è Monasteriis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Exacta Monialium Clausura semper in Ecclesia servata fuit.

Salutare in Catholica Ecclesia institutum, ab ipsa antiquitate susceptum, ac tantum sollicitudine & pastorali zelo custoditum, ut flos ille Ecclesiastici germinis, decus, atque ornamentum gratiæ spiritualis, lata indoles, laudis & honoris opus integrum, atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi, Sacræ Virgines, quarum, quo sublimior gloria est, major & cura est, intra Monasteriorum septa, & claustra vigili sollicitaque custodia servarentur, tam ante, quam post Tridentinæ Synodi Decreta, Romani Pontifices Prædecessores nostri tot sanctissimis Legibus, & initiis Apostolicæ providentiæ caritatisque consilii communire, & confirmare studuerunt; ut, quæ se Christo dicaverint, & à carnali concupiscentia recedentes, tam carne, quam mente se Deo voverint, consumment opus suum magno præmio destinatum.

Relaxatio hujus disciplinae ab aliis quibus in-vecta.

§. 1. Quoniam autem, etsi providas hujusmodi Sanctiones, Constitutionesque, si ea, qua decet, regularis disciplinae observantia custodirentur, satis esse scimus, ut Virgines ea, quæ Cœlestis earundem Sponsi Jesu Christi sunt, cogitantes, sint sanctæ & corpore, & spiritu; longa tamen experientia edocti, & assiduis Venerabilium Fratrum aliarum Ecclesiarum Antistitum querelis admoniti, supremas Apostolicæ auctoritatis providentiæque partes requiri, ut abusus quamplurimis ex nimia quorumcumque, aut sibi quocumque pacto arrogantium, aut prætententium, aut obtendentium facultatem alias sibi quomodolibet, sive à jure, sive ab homine concessam, vel demandatorum numerum ratione debitam esse, ut sive ipsi, sive alii, ingredi clausuram Monialium, aut ipsæ Moniales è clausura ob quascumque etiam non legitimas causas egredi, & extra clausuram hujusmodi commorari possint, licentiam concedendi, indulgentiæ sensim invecis, opportunè occurratur.

Pontifex confirmat Prædecessorum Constitutiones.

§. 2. Hinc est, quod Nos, pro suprema omnium Christianissimorum procuratore imbecillitati nostræ in universalis Orthodoxæ Ecclesiæ regimine divinitus imposita, opportunum abusus hujusmodi remedium, quantum cum Domino possumus, adhibere satagentes; Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, omnes, & singulas Constitutiones à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, tam ante, quam post Concilii Tridentini Decreta, super clausura Monialium editas renovamus, & confirmamus, necnon imposterum ab omnibus, & singulis, ad

quos spectat, & in futurum spectabit, sub iidem pœnis in Constitutionibus eorundem Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum, & Decretis Concilii Tridentini præfari contentis, inviolabiliter observandas esse statuimus, decernimus, præcipimus, atque mandamus.

§. 3. Præterea motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eorundem præsentium tenore, omnia, & singula indulta, privilegia, prærogativas, facultates, licentias, & quocumque alio pacto nuncupatas concessionem, omnibus & singulis quibuscumque Ecclesiasticis personis, quacumque auctoritate, dignitate, honore, præeminentia, ac jurisdictione fungentibus, etiam Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, sive singulis, sive eorundem Cardinalium Congregationibus, etiam de Latere Legatis, sive, qui Provinciis, & Legationibus Status Nostri Ecclesiastici pro tempore præsunt, sive quos ad Carissimos in Christo Filios Nostros Romanorum Regem in Imperatorem pro tempore eligendum, vel electum, Reges & Reginas illustres, aliasque Summas Potestates, prout rerum conditio postulaverit, mitti & ablegari contigerit; sive qui, licet aliarum insignium Ecclesiarum Antistites, tamen tamquam Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis Legati de Latere alias nuncupati, & habiti sunt, & fortasse habentur, aut haberi, & esse prætendunt, & imposterum habendi sunt; sive Ordinarii, sive Extraordinarii Nostri, & ejusdem Apostolicæ Sedis ubicumque, etiam apud ipsos Imperatorem, & Reges, ac Summas Potestates Nuntii, sive Internuntii resident (exceptis dumtaxat locorum Ordinariis, iisque omnibus Superioribus, quibus tamquam Ordinariis, & ordinaria jurisdictione utentibus, Monialium Monasteria subiecta, & addicta sunt, in casibus tamen necessariis, & servatis aliis de jure servandis, & non aliter omnino), ac demum quibuscumque aliis quocumque nomine, & expressione nuncupatis personis, quocumque tempore, à quibusvis, etiam ab ipsis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, quacumque de causa, occasione, titulo, colore, & prætextu, per quascumque Apostolicas, sive in simili forma Brevis, sive sub Plumbo expeditas Literas, sub quibuscumque verborum formis factas, datas, concessas, & impertitas, sive factas, datas, concessas, & impertitas, super hujusmodi ingressu, revocamus, abolemus, annullamus, atque irritamus; necnon à datarum earundem præsentium die revocata, abolita, annullata, & irrita, ac nullius prorsus momenti, ac vigoris esse, & fore, neminique cuiuslibet quocumque tempore suffragari;

Adimit, & revocat facultates dispensandi quibuslibet concessas.

Salva auctoritate Ordinorum.

Usum facultatum hujusmodi sub Censuris interdicis, & irritum decernit.

§. 4. Ac quemlibet omnium antedictorum, etiam speciali mentione dignorum, quacumque facultate hujusmodi, sive pro se, sive pro aliis temerè uti audentem, ipso facto, absque ulla alia declaratione, pœnas, & Ecclesiasticas censuras contra violantes Clausuram Monialium inflictas, à quibus, præterquam à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, absolvi possit, incurere, & incursum esse; licentiamque hujusmodi concessam nullo modo suffragari, atque nullius momenti, perinde ac si minime concessa fuisset, ipso facto fore, & haberi, ac pœnas, & censuras Ecclesiasticas ipso etiam facto, ut præmittitur, per contrafacientem incurri, & incurfas esse, statuimus, decernimus, ac declaramus.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus Literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alia specifica, & indivi-

Clausuræ præservati-ve, & de perpetuo præsentium vigore.

dua